EURÓPAI
BIZOTTSÁG

Brüsszel, 2019.7.24.
COM(2019) 372 final

A BIZOTTSÁG JELENTÉSE AZ EURÓPAI PARLAMENTNEK ÉS A TANÁCSNAK

a tagállamok bankszámlákkal kapcsolatos nemzeti központi automatizált mechanizmusainak (központi nyilvántartások vagy központi elektronikus adat-visszanyerési rendszerek) összekapcsolásáról

A BIZOTTSÁG JELENTÉSE AZ EURÓPAI PARLAMENTNEK ÉS A TANÁCSNAK

a tagállamok bankszámlákkal kapcsolatos nemzeti központi automatizált mechanizmusainak (központi nyilvántartások vagy központi elektronikus adat-visszanyerési rendszerek) összekapcsolásáról

1. Bevezetés

A pénzmosási irányelv ((EU) 2015/849 irányelv)[1] 32a. cikke előírja, hogy a tagállamoknak 2020. szeptember 10-ig központi automatizált mechanizmust – például központi nyilvántartást vagy központi elektronikus adat-visszanyerési rendszert – kell bevezetniük, amelynek segítségével azonosíthatók a fizetési számlával vagy bankszámlával, illetve széffel rendelkező vagy ezek felett ellenőrzést gyakorló természetes vagy jogi személyek. A pénzmosási irányelv meghatározza az ilyen jellegű központi mechanizmusokban feltüntetendő információk minimális körét. Arról is rendelkezik, hogy a pénzügyi információs egységek közvetlenül, azonnal és szűrés nélkül hozzáférhessenek ezekhez, emellett a többi illetékes hatóság számára is hozzáférést kell biztosítani a pénzmosási irányelvben foglalt feladataik ellátása céljából. A pénzügyi és egyéb információkhoz való hozzáférés megkönnyítésére vonatkozó (EU) 2019/1153 irányelv[2] arra kötelezi a tagállamokat, hogy jelöljék ki a bűncselekmények megelőzésében, felderítésében, nyomozásában és a vádeljárás lefolytatásában illetékes azon nemzeti hatóságokat, amelyeknek közvetlenül, azonnal és szűrés nélkül hozzá kell férniük a központi mechanizmusok információinak minimális köréhez. Ezen illetékes hatóságok között szerepelniük kell legalább a vagyon-visszaszerzési hivataloknak.

A pénzmosás, a kapcsolódó alapbűncselekmények és a terrorizmusfinanszírozás, valamint általánosságban a súlyos bűncselekmények elleni küzdelem fontos eleme lesz az illetékes hatóságok központi bankszámla-nyilvántartásokhoz, illetve adat-visszanyerési rendszerekhez való hozzáférése. Szem előtt tartva a pénzmosási irányelv, valamint a pénzügyi és egyéb információkhoz való hozzáférés megkönnyítésére vonatkozó irányelv célkitűzéseit, a bankszámla-nyilvántartásoknak és adat-visszanyerési rendszereknek az EU egészére kiterjedő jövőbeli összekapcsolása megkönnyítené a pénzmosás, terrorizmusfinanszírozás és más súlyos bűncselekmények elleni küzdelemben részt vevő illetékes hatóságok határokon átnyúló együttműködését.

[1] Az Európai Parlament és a Tanács (EU) 2015/849 irányelve (2015. május 20.) a pénzügyi rendszerek pénzmosás vagy terrorizmusfinanszírozás céljára való felhasználásának megelőzéséről, a 648/2012/EU európai parlamenti és tanácsi rendelet módosításáról, valamint a 2005/60/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv és a 2006/70/EK bizottsági irányelv hatályon kívül helyezéséről, HL L 849., 2018.7.9., 1. o.

[2] Az Európai Parlament és a Tanács (EU) 2019/1153 irányelve (2019. június 20.) a pénzügyi és egyéb információk bizonyos bűncselekmények megelőzése, felderítése, nyomozása és a vádeljárás lefolytatása céljából történő felhasználásának megkönnyítését szolgáló szabályok megállapításáról, HL L 186., 2019.7.11., 122-137. o.

A pénzmosási irányelv 32a. cikkének (5) bekezdése előírja a Bizottságnak a központi automatizált mechanizmusok biztonságos és hatékony összekapcsolását biztosító feltételek, műszaki előírások és eljárások értékelését. Ezért ez a jelentés uniós szinten értékeli a már működő, illetve a jelenleg fejlesztés alatt álló, különböző informatikai megoldásokat, amelyek a központi mechanizmusok esetleges összekapcsolásának modelljeként szolgálhatnak. Jogalkotási eszközre lesz szükség az összekapcsolás megvalósításához.

Ezt a jelentést a Bizottság szupranacionális kockázatértékelési jelentésével[3], pénzügyi információs egységekről szóló jelentésével[4], valamint az EU hitelintézeteit érintő minapi állítólagos pénzmosási ügyek értékeléséről szóló jelentésével[5] együtt kell figyelembe venni, amelyeket párhuzamosan ismertetünk.

2. Jelenlegi helyzet

2.1. A tagállamok bankszámlákkal kapcsolatos központi nyilvántartásai vagy központi elektronikus adat-visszanyerési rendszerei

Egyelőre[6] 15 tagállamban[7] működnek bankszámla adatokat tartalmazó központi mechanizmusok. A tagállamoktól kapott válaszok alapján, kis mértékben előnyben részesítik műszaki megoldásként a központi nyilvántartást: míg 17 tagállamban van vagy lesz központi nyilvántartás, 9 tagállam nyilatkozott központi adat-visszanyerési rendszer meglétéről vagy tervezéséről[8]. Ugyancsak előnyben részesítik azokat a rendszereket, amelyek további információkat tartalmaznak a számlaprofillal kapcsolatos információk ötödik pénzmosási irányelv 32a. cikkének (5) bekezdésében előírt minimális körön felül (11 válasz 6-tal szemben)[9].

[3] A Bizottság jelentése az Európai Parlamentnek és a Tanácsnak a határokon átnyúló tevékenységekhez kapcsolódó és a belső piacot érintő pénzmosási és terrorizmusfinanszírozási kockázatokról, COM(2019) 370.

[4] A Bizottság jelentése az Európai Parlamentnek és a Tanácsnak a pénzügyi információs egységek közötti együttműködés keretének értékeléséről, COM(2019) 371.

[5] A Bizottság jelentése az Európai Parlamentnek és a Tanácsnak az uniós hitelintézeteket érintő közelmúltbeli állítólagos pénzmosási ügyek értékeléséről, COM(2019) 373.

[6] Az e szakaszban szereplő információk a tagállamok alábbiakra adott válaszain alapszanak: a részükre 2019 márciusában megküldött, célzott kérdőív, a Bizottság által 2019. április 1-jén megtartott átültetési munkaértekezleten elhangzott információk, továbbá a pénzügyi és egyéb információk bizonyos bűncselekmények megelőzése, felderítése, nyomozása és a vádeljárás lefolytatása céljából történő felhasználásának megkönnyítését szolgáló szabályok megállapításáról, valamint a 2000/642/IB tanácsi határozat hatályon kívül helyezéséről szóló irányelvjavaslatot kísérő hatásvizsgálat 7. melléklete (SWD(2018) 114 final).

[7] Belgium, Bulgária, Csehország, Németország, Görögország, Spanyolország, Franciaország, Horvátország, Olaszország, Lettország, Litvánia, Ausztria, Portugália, Románia, Szlovénia. Szlovákiában ugyan bevezettek egy központi elektronikus adat-visszanyerési rendszert, de az jelenleg csak a végrehajtók számára hozzáférhető.

[8] Finnország mindkét csoportot öregbíti, mivel olyan rendszer bevezetése előtt áll, amely mindkét megoldást alkalmazza. Egy központi nyilvántartás szolgál a releváns információk gyűjtésére és tartalmazza azokat egy központi adatbázisban, miközben a központi elektronikus adat-visszanyerési rendszer egy központi IT portálból áll, és különböző háttér (például a pénzügyi intézmények által fenntartott) adatbázisokból nyer vissza információkat.

[9] A tagállamoktól kapott válaszok alapján a kiegészítő információk magukban foglalhatnak a számlatulajdonos által kötött pénzügyi szerződésekre vagy a számlával kapcsolatban teljesített ügyletekre vonatkozó információkat.

2.2. A nemzeti decentralizált elektronikus adatbázisokat összekapcsoló uniós rendszerek

Több uniós projekt gondoskodik a nemzeti elektronikus adatbázisok EU egészét magában foglaló decentralizált összekapcsolásáról[10]. E jelentés szempontjából a következő informatikai rendszerek tekinthetők fontosnak:

Az Európai Bűnügyi Nyilvántartási Információs Rendszer (ECRIS) 2012-ben vált működőképessé, célja pedig a bűnügyi nyilvántartási információk EU-szerte történő cseréjének javítása.[11] Jelenleg minden tagállam csatlakozott az ECRIS-hez. Az ECRIS biztosítja, hogy az ítéletekre vonatkozó információk tagállamok közötti cseréje egységes, gyors és összeegyeztethető módon történjen, továbbá a bírák és ügyészek az érintett személyek bűnügyi előéletére vonatkozó átfogó információkhoz könnyen hozzáférjenek[12].

Az Európai Gépjármű és Vezetői Engedély Információs Rendszer (EUCARIS) azért kapcsolja össze az országokat, hogy gépjármű és vezetői engedély adatokat, valamint más, közlekedéssel kapcsolatos adatokat tudjanak megosztani. Az EUCARIS olyan mechanizmus, amely az Unió gépjármű és vezetői engedély nyilvántartó hatóságait kapcsolja össze, és ahol a tagállamok nemzeti kapcsolattartó pontjai egymás közt gépjármű tulajdonosi és gépjármű biztosítási adatokat cserélhetnek[13].

A fizetésképtelenségi nyilvántartások (IRI) összekapcsolása az EU egész területén, amibe két különböző projekt tartozik bele. A rendszer első változata (IRI 1.0) az európai igazságügyi portálon[14] 2014 júliusa óta érhető el. Egyes tagállamok[15] önkéntes részvételével kísérleti projektként[16] került kifejlesztésre. A második változat (IRI 2.0) a fizetésképtelenségi

[10] Az értékelésből kizárásra kerültek az EU szintjén egységes adatbázissal rendelkező központi informatikai rendszerek, mint például a Schengeni Információs Rendszer vagy a Vízuminformációs Rendszer, mivel ezek a rendszerek nem összeegyeztethetők a már korábban is létező nemzeti központi adatbázisokkal.

[11] A Tanács 2009/315/IB kerethatározata (2009. február 26.) a bűnügyi nyilvántartásból származó információk tagállamok közti cseréjének megszervezéséről és azok tartalmáról, valamint a Tanács 2009/316/IB határozata (2009. április 6.) a 2009/315/IB kerethatározat 11. cikke alkalmazásában az Európai Bűnügyi Nyilvántartási Információs Rendszer (ECRIS) létrehozásáról – e határozatokat a harmadik országbeli állampolgárokra vonatkozó információcsere és az Európai Bűnügyi Nyilvántartási Információs Rendszer (ECRIS) tekintetében a 2019. április 17-i (EU) 2019/884 európai parlamenti és tanácsi irányelv által nemrég módosította.

[12] Új jogi keret került elfogadásra 2019 áprilisában az ECRIS olyan mechanizmussal történő kiegészítése érdekében, amely lehetővé teszi az EU területén belül elítélt harmadik országbeli állampolgárokkal kapcsolatosan a bűnügyi előéletre vonatkozó információk hatékony cseréjét. A Harmadik Országbeli Állampolgárok Európai Bűnügyi Nyilvántartási Információs Rendszere (ECRIS-TCN) központi „találat/nincs találat" rendszer lesz, amely kizárólag az elítélt harmadik országbeli állampolgár személyazonossági adatait, valamint azon tagállam megjelölését tartalmazza, ahol korábban elítélték. Találat esetén a megkereső tagállamnak a meglévő ECRIS rendszeren keresztül kell kérnie az ECRIS-TCN rendszerben megjelölt tagállam(ok)tól az ítéletekre vonatkozó információkat.

[13] A prümi szolgáltatás jogalapja – a Tanács 2008/615/IB határozata (2008. június 23.) a különösen a terrorizmus és a határokon átnyúló bűnözés elleni küzdelemre irányuló, határokon átnyúló együttműködés megerősítéséről és a Tanács 2008/616/IB határozata a 2008/615/IB határozat végrehajtásáról.

[14] https://beta.e-justice.europa.eu/246/HU/bankruptcy_amp_insolvency_registers__search_for_insolvent_firms_in_the_eu?init=true

[15] Jelenleg Csehország, Németország, Észtország, Olaszország, Lettország, Hollandia, Ausztria, Románia és Szlovénia vesz részt benne.

[16] A kísérleti projekt a következők alapján került végrehajtásra és kivitelezésre: az európai e-igazságszolgáltatással kapcsolatos, a 2009-2013-as időszakra szóló többéves cselekvési terv, HL C 75., 2009.3.31., 1-12. o., valamint az európai e-igazságügyre vonatkozó, a 2014-2018-as időszakra szóló többéves cselekvési terv, HL C 182., 2014.6.14., 2-13. o.

eljárásról szóló (EU) 2015/848 rendeleten alapszik, és (Dánia kivételével) valamennyi tagállam nemzeti fizetésképtelenségi nyilvántartását össze fogja kapcsolni. 2021 júniusáig az összekapcsolási előírásnak minden tagállamnak meg kell felelnie. Az IRI 1.0 szabványos, biztonságos webszolgáltatás-üzeneteken (HTTPS protokollon keresztül küldött SOAP üzenet) alapszik, az IRI 2.0 pedig ezen felül támogatja az Európai Hálózatfinanszírozási Eszköz (CEF) eDelivery alkotóelemének felhasználásával történő adatcserét[17].

Az üzleti nyilvántartások összekapcsolására szolgáló rendszer (BRIS) az üzleti nyilvántartásokat kapcsolja össze, ami lehetővé teszi az üzleti nyilvántartások számára az összefonódásokra és fióktelepekre vonatkozó, határokon átnyúló üzenetek cseréjét, az európai igazságügyi portál felhasználói számára pedig az uniós társaságokról információk beszerzését több nyelven. A központi nyilvántartások, a kereskedelmi nyilvántartások és a cégjegyzékek összekapcsolására tekintettel a rendszer az (EU) 2012/17 irányelvnek megfelelően 2017 júniusa óta működik[18]. A BRIS az Európai Hálózatfinanszírozási Eszköz eDelivery alkotóelemét alkalmazza szabványos üzenetek cseréjére. A rendszer decentralizált, de a cégnevek és nyilvántartási számok tárolására és indexálására központi elemmel (az európai központi platform) rendelkezik.

A földhivatali nyilvántartások összekapcsolása (LRI) egy folyamatban lévő önkéntes projekt[19], amely célja az európai igazságügyi portálon belül a részt vevő uniós országok földhivatali nyilvántartásai számára egyetlen hozzáférési pont biztosítása. A tervek szerint 2020 második negyedévében válik működőképessé.

Az európai vállalkozások tulajdonjoga és ellenőrzési struktúrái (EBOCS) az Európai Cégnyilvántartások Szövetsége által véghez vitt projekt, amelyet a Belső Biztonsági Alap rendőrségi együttműködést támogató eszköze anyagilag támogat (2016-os és 2018-as éves munkaprogram). Az EBOCS platform pénzügyi elemzés és nyomozás céljából egyszerűsített és egységes hozzáférést biztosít üzleti tulajdonosi és ellenőrzési struktúrákra vonatkozó cégjegyzék adatokhoz. A lekérdezések eredményeinek összesítéséhez szemléltető ábrát is biztosít. Megjegyezzük, hogy e rendszer szellemi tulajdonjogai nem az EU tulajdonában állnak.

Az e-CODEX (internetes adatcserén alapuló e-igazságügyi kommunikáció) rendszer igazságügyi területen a határokon átnyúló elektronikus üzenetek cseréjére szolgáló decentralizált rendszer biztosításával megkönnyíti polgári és büntetőjogi eljárásokban a biztonságos kommunikációt[20]. Az e-CODEX jelenleg a polgárok és a bíróságok, illetve az

[17] https://ec.europa.eu/cefdigital/wiki/display/CEFDIGITAL/eDelivery

[18] Az Európai Parlament és a Tanács 2012/17/EU irányelve (2012. június 13.) a 89/666/EGK tanácsi irányelvnek, valamint a 2005/56/EK és a 2009/101/EK európai parlamenti és tanácsi irányelvnek a központi nyilvántartások, a kereskedelmi nyilvántartások és a cégjegyzékek összekapcsolása tekintetében történő módosításáról (HL L 156., 2012.6.16.).

[19] Az összekapcsolásnak nincs jogalapja, a tagállamok részvételi szándékának kinyilvánításán alapuló önkéntes rendszerként működik.

[20] Az e-CODEX rendszer olyan szoftver termékek csomagjából áll (Európai Hálózatfinanszírozási Eszköz, eDelivery és e-CODEX összekötő), amelyek a biztonságos kommunikáció céljából felhasználhatók egy hozzáférési pont nemzeti szinten történő létrehozására. Nem a nemzeti adatbázisok vagy nyilvántartások összekapcsolására szolgáló rendszer, hanem a nemzeti informatikai rendszerek közötti biztonságos kommunikációt és adatcserét biztosító kommunikációs infrastruktúra, és mint ilyen, e jelentés értékelése

európai fizetési meghagyás és a kis értékű követelések európai eljárása kísérleti programjában részt vevő tagállamok közigazgatásai közötti elektronikus kommunikációt könnyíti meg. Büntetőjogi területen ugyancsak az e-CODEX a legjobb megoldás az elektronikus bizonyítékok digitális cseréjére szolgáló rendszerben[21], az európai nyomozási határozat és a kölcsönös jogsegélyszerződések keretei közt történő elektronikus adatcserékhez.

3. Fő paraméterek

3.1. A felhasználói hozzáférés feltételei

A meglévő rendszerek áttekintéséből nyilvánvaló, hogy az összekapcsolt informatikai rendszerrel aktívan kapcsolatban lévő felhasználóoldali rendszerhez való hozzáférést az a rendeltetés határozza meg, amelyre létrehozták. Amennyiben az összekapcsolás azzal a céllal jött létre, hogy a belső piaci üzleti vállalkozások számára az információkat átláthatóbbá tegye (BRIS, IRI), a rendszer nyilvánosan hozzáférhető. Ha az összekapcsolás célja az illetékes hatóságok közötti határokon átnyúló együttműködés javítása bűnüldözési vagy közigazgatási célból, mint például az ECRIS vagy az EUCARIS prümi szolgáltatása[22] esetében, a hozzáférés korlátozott.

A BRIS „cégkereső” funkciója az európai igazságügyi portálon mindenki számára hozzáférhető, miközben az üzenetküldő infrastruktúra jelenleg a törvény erejénél fogva a nemzeti cégjegyzékekre korlátozódik. Az IRI vonatkozásában az információk nyilvánosan hozzáférhetők a keresési interfészen keresztül, és a tagállamoknak a hozzáférés jogos érdekkel rendelkező kérelmezőkre való korlátozására kizárólag a „fogyasztói fizetésképtelenségi eljárások” keretében van lehetősége. Az ECRIS kizárólag a tagállamok kijelölt központi hatóságai számára hozzáférhető. Hasonlóképpen, az EUCARIS szolgáltatásaihoz való hozzáférés a kijelölt nemzeti kapcsolattartó pontokon keresztül áll nyitva a hatóságok előtt. Az EBOCS esetében a hozzáférés a részt vevő bűnüldöző hatóságokra korlátozódik.

Rendszer	Nyilvános hozzáférés	Korlátozott hozzáférés	észrevételek
BRIS	Igen		A BRIS „cégkereső” funkciója az európai igazságügyi portálon mindenki számára hozzáférhető, miközben az üzenetküldő infrastruktúra jelenleg a törvény erejénél fogva a nemzeti cégjegyzékekre korlátozódik.
IRI	Igen		
ECRIS		Igen	a kifejezetten erre a feladatra kijelölt tagállam központi hatóságai részére
EUCARIS		Igen	Az EUCARIS nemzeti kapcsolattartó pontjai

szempontjából relevánsnak tekinthető. Az e-CODEX-et 2010-2016 között 21 tagállam fejlesztette ki más országok/területek és szervezetek részvételével.

[21] 2016. június 9-től létrehozva a kibertérben gyakorolt büntető igazságszolgáltatás javításáról szóló tanácsi következtetések alapján.

[22] Míg az EUCARIS-hoz több hatóság is hozzáférhet, az EUCARIS prümi szolgáltatása a bűnüldözési hatóságok általi hozzáférést szabályozza.

			részére, melyeken keresztül a hatóságok az együttműködés jogalapjától függően hozzáférést nyerhetnek
EBOCS		Igen	A projektben részt vevő bűnüldöző hatóságok részére
LRI	Igen*		a részletes funkciók kizárólag a hivatalosan elismert jogi szakemberek számára lesznek elérhetők

1. táblázat: Az összekapcsolt informatikai rendszerrel aktívan kapcsolatban lévő felhasználóoldali rendszer hozzáférhetősége

A pénzmosási irányelv értelmében a bankszámlákkal kapcsolatos központi mechanizmusok célja a pénzmosás és a terrorizmusfinanszírozás elleni küzdelem tökéletesítése, a hozzáférés pedig egyes hatóságokra korlátozódik. A pénzügyi és egyéb információkhoz való hozzáférés megkönnyítéséről szóló irányelv a központi mechanizmusokban felhasználható információk rendeltetését kiterjeszti a súlyos bűncselekményekre, a hozzáférési jogosultságot pedig a megjelölt illetékes hatóságokra. Végül, a nyilvántartásokat működtető tagállamok határozhatják meg a nemzeti nyilvántartásokhoz közvetlen hozzáféréssel rendelkező hazai hatóságok körét. Ez eltérésekhez vezethet, mivel bizonyos típusú hatóságok az egyik tagállamban rendelkezhetnek hozzáféréssel, miközben egy másikban nem. Az EU egészére kiterjedő összekapcsolási rendszeren keresztül történő határokon átnyúló adatcsere olyan helyzetet eredményezhet, ahol olyan hatóság kérelmezhet egy másik tagállam nyilvántartásából információkat, amelyhez hasonló abban a tagállamban nem kérhet le információkat.

Az egyik lehetőség az lenne, hogy az összekapcsolást szolgáló platformon is biztosítják ugyanazon hatóságok számára a hozzáférést, amelyek a pénzmosási irányelv és a pénzügyi és egyéb információkhoz való hozzáférés megkönnyítéséről szóló irányelv értelmében közvetlen hozzáféréssel rendelkeznek a központi mechanizmushoz. Egy másik lehetőség szerint, az összekapcsolást szolgáló rendszerhez való hozzáférési jog valamennyi tagállamban ugyanolyan típusú hatóságoknak adható, ami az információkhoz való hozzáférés rendeltetése szerint meghatározott típusú hatóságok uniós szinten harmonizált és zárt listájával valósítható meg.

Abban az esetben, ha az összekapcsolás kiterjed valamennyi, a nemzeti törvények értelmében hozzáféréssel jelenleg rendelkező hatóságra, az illetékes nemzeti hatóságok általi hozzáférés és keresés feltételeiről részletesen szükséges rendelkezni. Ebben a tekintetben fontos kiemelni, hogy a pénzügyi és egyéb információk felhasználásáról szóló irányelv szigorú feltételeket határoz meg a nemzeti szinten kijelölt illetékes hatóságok központi automatizált mechanizmusokban szereplő bankszámla-adatokhoz való hozzáféréséről és azok általuk való lekérdezéséről. E feltételek közé tartozik például a nyilvántartásokhoz és adat-visszanyerési rendszerekhez való hozzáférés biztosítása kizárólag az egyes illetékes hatóságoknál kifejezetten kinevezett és felhatalmazott személyeknek. A kijelölt nemzeti hatóságok által nyújtott, kibővített hozzáférési jogokból eredő kockázatokat csökkentő másik intézkedés lehet, ha az információk számlaprofillal kapcsolatos minimális körét korlátozzák az

* még nem működőképes

összekapcsolást szolgáló rendszerben rendelkezésre álló információknak a pénzmosási irányelv 32a. cikkének (3) bekezdésében meghatározott minimális körére.

A hatókört illetően a pénzmosási irányelv 32a. cikkének (3) bekezdése meghatározza azokat az adatokat, amelyeket minden központi rendszernek tartalmaznia kell, mint például a számlatulajdonos, az IBAN-számmal azonosított bankszámlák, illetve az ország területén belül lévő hitelintézetnél tartott széf. Az irányelv 32a cikkének (4) bekezdése azonban rendelkezik arról a lehetőségről, hogy a tagállamok a nyilvántartásokban szerepeltethetnek a pénzügyi információs egységek és az illetékes hatóságok számára az ezen irányelvben foglalt kötelezettségeik teljesítéséhez nélkülözhetetlen egyéb információkat is. A személyes adatok védelme szempontjából szükségesnek tűnik az összekapcsolást szolgáló platformon keresztül hozzáférhető információk körének korlátozása az információknak a pénzmosási irányelv 32a. cikkének (3) pontjában meghatározott minimális kötelező körére. Az adatvédelmi szabályoknak megfelelően a személyes adatokhoz való hozzáférésnek arányosnak kell lennie a pénzmosási irányelvben meghatározott célkitűzésekkel. Az irányelv a pénzügyi és egyéb információk felhasználásával kapcsolatosan hasonló megközelítést követ. Ezen irányelv 4. cikkének (2) bekezdése tisztázza, hogy a központi mechanizmusokban a tagállamok által szerepeltetett további információkhoz az illetékes hatóságok nem férhetnek hozzá és azokban nem végezhetnek keresést.

3.2. Keresési funkció

Az alkalmazandó keresési feltételek kulcsfontosságúak annak biztosításához, hogy az automatizált központi mechanizmusok összekapcsolása hozzáadott értéket nyújtson a felhasználóknak. A keresési feltételeket oly módon kell megtervezni, hogy az érintett hatóságok képességét a feladataik hatékonyabb ellátására és a nyomozások hatékonyabb lefolytatására megerősítsék, miközben az arányosságot biztosítják és az alkalmazandó adatvédelmi követelményeket tiszteletben tartják.

Figyelemmel kell lenni arra, hogy ki lesz jogosult a keresés elvégzésére (magán- vagy állami felek), valamint arra, hogy a keresést végző személytől mely adatok ismerete várható el. Egy olyan követelmény előírása, miszerint a keresésnek olyan adatokat kell tartalmaznia, amelyeket valószínűleg nem ismer a keresést végző személy, nehézkessé vagy lehetetlenné teheti az eredményes keresést. Az is megjegyzendő, hogy léteznek olyan esetek, amikor az egyik tagállam pénzügyi információs egysége vagy bűnüldözési hatósága nem ismeri egy másik tagállam állampolgárának születési idejét vagy nemzeti személyazonosító számát. Ha a központi rendszerekben az összekapcsolás lehetősége megnyílik e további információk előtt, fontos annak meghatározása, hogy a további információk alapján is lehet-e kereséseket végezni.

Keresési feltételként szóba jöhetnek azon információ típusok, amelyek a pénzmosási irányelv 32a. cikkének (3) bekezdésében az információk harmonizált minimális köreként szerepelnek. Ez biztosítaná az összekapcsolási rendszer megfelelését a központi mechanizmusok eredeti rendeltetésének. A találatok igazolását lehetővé tevő további biztosítékokra lenne szükség (különösen azokban az esetekben, amikor a keresés több választ eredményez).

Az alkalmazható keresési módok feltételei döntő fontosságúak az összekapcsolt adatbázisok használatának eredményességére nézve. A „fuzzy keresések” futtatásának lehetősége, azaz olyan kereséseké, amelyek szélesebb körben fognak eredményeket felhozni még akkor is ha egy szót helytelenül írnak vagy az nem teljes, több találatot eredményez, ezáltal növelve annak valószínűségét, hogy a kért információ hozzáférhetővé válik a keresés segítségével, ugyanakkor adatvédelmi aggályokat vethet fel, mivel olyan személyes adatokat fedhet fel, amelyeket a keresés eredetileg nem érintett. Ezzel szemben a „pontos keresés” követelménye csökkenti a személyes adatok szükségtelen kitettségének kockázatát, de növeli annak valószínűségét, hogy a keresőmotor elsiklik a kért információ felett (a bejegyzés helyesírásában tapasztalható különbségek vagy eltérő átírási szabályok alkalmazása esetén).

A „fuzzy keresések” végzésének lehetősége csökkentené az automatikus érvényesítési eljárások alkalmazását és ezáltal elkerülné a hibás találatokat vagy csökkentené azok mennyiségét, de a rendszer működési értékét is csökkentené. A „fuzzy keresések” alkalmazása esetén meg kell vizsgálni az önkényes adatgyűjtés kockázatát csökkentő más eszközök lehetőségét, mint ahogy például az IRI-ben a megjelenített eredmények maximális száma korlátozott.

3.3. Irányítási struktúra, a fenntartás felelőssége

A BRIS, IRI, LRI és ECRIS esetében az Európai Bizottság különböző szolgálatai *felelnek az informatikai rendszer fenntartásáért*, azaz nekik kell gondoskodniuk az összekapcsolási elem rendelkezésre állásáról, és ők viselik a létrehozás és fenntartás költségeit. Az e-CODEX-et egyelőre egy tagállami konzorcium tartja fenn (az Európai Hálózatfinanszírozási Eszköz e-Delivery eleme az Európai Bizottság hatáskörébe esik). Az EUCARIS vonatkozásában a felelősséget a 28 tagállam és a részt vevő harmadik államok viselik, míg az EBOCS struktúrákat illetően a rendszer az Európai Üzleti Nyilvántartások Szövetsége (EBRA) tulajdonában áll. Mivel ezek az informatikai rendszerek nemzeti adatbázisokat kapcsolnak össze, a nemzeti adatbázisok fenntartásáért és a rendelkezésre állásuk biztosításáért a tagállamok felelnek.

Ami egy adatbázisokat összekapcsoló rendszer *irányítási struktúráját* illeti, a szakpolitikai és működési kérdésekben a döntéshozatali hatásköröket oly módon kell értelmezni, hogy az a nemzeti elemek érdekeit szolgálja.

A BRIS rendszerben a BRIS irányítóbizottsága jár el a Bizottság belső fórumaként a szakpolitikai döntések, valamint a BRIS felügyelete és vezetése során, miközben a társasági jogi szakértői csoport – üzleti nyilvántartásokkal foglalkozó alcsoportja (CLEG-BRIS) jár el az érintett szereplők közötti szakpolitikai szintű együttműködés fórumaként. A szakpolitikai döntéshozatal és a működési struktúrák között hasonló különbséget lehet tenni az EUCARIS rendszert illetően is, ahol a kormányzati hivatalok magas rangú képviselőiből álló közgyűlés határozza meg a követendő szakpolitikát, hagyja jóvá a költségvetést és az éves hozzájárulásokat, valamint hozza meg a rendszer vezetéséhez szükséges intézkedéseket.

3.4. Az adatkezelés

Az informatikai rendszer fenntartásának felelőssége eltér *az adatvédelmi szempontú felelősség kérdésétől*. Az általános adatvédelmi rendelet[23] szerint az adatkezelő az a természetes vagy jogi személy, aki vagy amely a személyes adatok kezelésének céljait és eszközeit önállóan vagy másokkal együtt meghatározza, valamint a személyes adatok kezelésének felelősségét viseli. Az adatkezelés kérdése összetett és az adatkezelő értékelése szempontjából sok tényező fontos, többek között, de nem kizárólag annak kérdése, hogy ki és hol tárolja az adatokat).

Az IRI-t illetően, a platform csupán a decentralizált nemzeti adatbázisokat kapcsolja össze, és minden, a központi platformon megjelenített adat egyszerűen „átmeneti adat", amelyet nem tárolnak az uniós alkotóelemben, és a felhasználók által a webszolgáltatáson keresztül futtatott kérdések naplóit sem rögzítik vagy tárolják a központban. A BRIS vonatkozásában a helyzet egy kicsit más, itt ugyanis bizottsági szinten bevezetésre került az üzleti vállalkozások alapvető profiladatainak egy központi alkotóelemben való tárolására szolgáló sajátos funkció, amelyet a nemzeti nyilvántartások szabályos időközönként frissítenek. Az eredeti keresés lefuttatása e központi adatbázisban történik, aminek az eredménye a szervezetek neveiből álló találati lista. A kérdező részletes adatokhoz juthat egy konkrét szervezetről, ha a szervezet nevét kiválasztja a találati listából, amely lépés közvetlen kapcsolatot teremt a nemzeti adatbázisban szereplő információkkal.

A központi mechanizmusok lehetséges összekapcsolását illetően, meg kell vizsgálni egy olyan informatikai rendszer kifejlesztésének lehetőségét, ahol a központi útválasztó alkotóelem nem tárol semmilyen személyes adatot, és ahol az adatkezelés céljaival és eszközeivel kapcsolatos minden döntést nemzeti szinten hoznak meg. Az összekapcsolási szolgáltatás célja egyszerűen az adatkezelés megkönnyítése lenne a központi mechanizmusok érdekében, amelyek a saját adatállományuk adatkezelői maradnának.

3.5. A létrehozás és a fenntartás költségei

A nemzeti központi mechanizmusokat összekapcsoló rendszer bevezetése költségekkel jár mind a létrehozás, mind a rendszer fenntartása szempontjából, e költségeket pedig az Európai Uniónak a tagállamaival meg kellene osztania. A példa modellek költségmegosztását nézve, rendszerint az uniós komponenssel (központi útválasztó, EU platform) kapcsolatos költségek kerültek finanszírozásra az EU általános költségvetéséből, míg a tagállamok viselték azokat a nemzeti rendszereik kiigazítása miatt felmerülő költségeket, amely segítségével a nemzeti rendszereik az EU összekapcsolási rendszerével kölcsönösen átjárhatóvá váltak. A BRIS esetében a 2017 júniusában működésbe lépő első változat kifejlesztése, amely magában foglalta az Európai Központi Platformot, körülbelül 1,7 millió EUR összeget igényelt. Az egyszerűbb architektúrával rendelkező IRI-t illetően, a kísérleti központi keresőrendszer (IRI 1.0) fejlesztési költsége körülbelül 280 000 EUR volt, a központi kereső alkalmazásnak az IRI 2.0 változat bevezetéséhez való hozzáigazítása pedig körülbelül 170 000 EUR-ba fog

[23] Az Európai Parlament és a Tanács (EU) 2016/679 rendelete (2016. április 27.) a természetes személyeknek a személyes adatok kezelése tekintetében történő védelméről és az ilyen adatok szabad áramlásáról, valamint a 95/46/EK irányelv hatályon kívül helyezéséről (általános adatvédelmi rendelet) HL L 119., 2016.5.4.

kerülni. Az ECRIS vonatkozásában, a „Referenciaalkalmazás”, azaz a bűnügyi nyilvántartásban szereplő adatok tagállamok közötti cseréjére szolgáló szoftver teljes telepítési költsége elérte a 2 050 000 EUR összeget. A rendszer fenntartásának éves költsége 150 000 EUR-t tett ki. Az EUCARIS rendszert illetően minden egyes részt vevő országtól körülbelül 20 000 EUR általános díjat kérnek fenntartási célból.

A fenti számadatok alapján úgy tűnik, hogy az EU egészére kiterjedő összekapcsolási rendszer létrehozásának és fenntartásának költsége aránylag alacsony, ahhoz az előnyhöz képest, amit egy ilyen projekt jelent az EU-nak. A költséghatékonyságot javíthatná a meglévő kapacitások újbóli felhasználása (például az eDelivery hozzáférési pontok, Európai Hálózatfinanszírozási Eszköz komponensei, az Európai Bizottság Informatikai Főigazgatóságának alap szókészletei, stb.).

4. A rendszerek műszaki leírása, beleértve az adatbiztonságot is

4.1. A felhasznált hálózat és az adatbiztonság

Az EUCARIS prümi szolgáltatása és az ECRIS a közigazgatási rendszerek közötti transzeurópai telematikai szolgáltatást (TESTA) használja, amely a nyilvános internettől teljesen elkülönített magánhálózat. A kijelölt nemzeti kapcsolattartó pontok ehhez a magánhálózathoz hozzáféréssel rendelkeznek. A TESTA hálózati szolgáltatást a Bizottság üzemelteti, egyúttal a garantált teljesítményt, valamint a magas biztonsági szintet is biztosítja. Az EUCARIS rendszert illetően lehetséges a nyilvános interneten keresztüli használata, de jelenleg ily módon nincs használatban. Valamennyi uniós intézménnyel és nemzeti hálózattal kapcsolatban áll, és az érzékeny adatokkal dolgozó bűnüldözési együttműködés keretében előnyben részesítik. Az uniós intézmények más biztonságos hálózatokat is kifejlesztettek, például a vámpolitika és az adózás területén alkalmazott közös kommunikációs hálózatot és a közös rendszerinterfészt (CCN/CSI).

A BRIS, IRI, LRI és az EBOCS a nyilvános internetet használja (a weben keresztül áramló adatok számára megfelelő titkosítási technológiával). Ha az információk nyilvános interneten keresztüli biztonságos cseréjéről van szó, az eDelivery alkotóeleme lehetővé teszi az üzleti vállalkozásoknak és közigazgatásoknak az elektronikus adatok és dokumentumok digitális formátumban, kölcsönösen átjárható, biztonságos és megbízható módon történő cseréjét más szervezetekkel. Ez összhangban van az ajánlott elektronikus kézbesítési szolgáltatásnak az eIDAS rendelet 3. cikke (36) bekezdésében szereplő fogalommeghatározásával[24].

Azon központi rendszerek lehetséges összekapcsolásához, amelyekről állítható, hogy érzékeny adatokat is tartalmaznak, a TESTA használatát lehetne kitűzni. Mindazonáltal, a nyilvános internettel kapcsolatos megoldások lehetőségét is meg lehet vizsgálni. Majdnem minden nemzeti központi rendszer a nyilvános internetet használja. Az adatbiztonság és megbízhatóság szempontjából az a tény, hogy a rendszer decentralizált adatbázisokból fog

[24] Az Európai Parlament és a Tanács 910/2014/EU rendelete (2014. július 23.) a belső piacon történő elektronikus tranzakciókhoz kapcsolódó elektronikus azonosításról és bizalmi szolgáltatásokról, valamint az 1999/93/EK irányelv hatályon kívül helyezéséről, HL L 257., 2014.8.28., 73-114. o.

állni, csökkenti a lehetséges kockázatokat, mivel a decentralizált és megosztott technológiák önmagukban ellenállóbbak a kibertámadások ellen, mert az adatok teljes egészében sokkal nehezebben sérülnek és a kiberbiztonsági eseményeket követően sokkal könnyebb az adatokat helyreállítani.

4.2. Központi útválasztó komponens

Az informatikai rendszereknek két fő típusba sorolható architektúrája van, azaz a tisztán decentralizált rendszerek és azon rendszerek, amelyeknek uniós szinten telepített, a decentralizált nemzeti adatbázisok között „összekötőként" szolgáló központi platformjuk vagy útválasztó komponensük van.

A „tisztán megosztott rendszerekben" nincs uniós platform vagy alkotóelem, hanem minden ország közvetlenül kommunikál egymással, olyan közösen megállapodott szabványok segítségével, amelyek közvetlen P2P adatcserét tesznek lehetővé a tagállamok összekapcsolt pontjai között. Ezért egy lekérdezés elindításakor a keresés minden egyes nemzeti rendszernek megküldésre kerül, a kapott válaszok pedig összegyűjtésre és a kérelmező web-ügyfél felületén megjelenítésre kerülnek. Az EUCARIS, ECRIS és az e-CODEX ezt a technológiát alkalmazza (amely egy közösen kifejlesztett alkalmazáson alapszik).

A „központi útválasztó komponenssel rendelkező megosztott rendszerek" esetében van egy uniós szintű központi platform: egyetlen, uniós szinten fenntartott és működtetett központi webszolgáltatás, amely valamennyi nemzeti rendszerhez kapcsolódik. A felhasználók a központi webszolgáltatáson keresztül kereséseket futtatnak, az pedig a nemzeti adatbázisokból összegyűjti az információkat. A BRIS, EBOCS és az IRI ezt a technológiát használja[25].

A hálózati összekapcsoltság szempontjából egy központi útválasztó komponenssel rendelkező megoldás végrehajtása könnyebb lehet. Amikor egyetlen platform van, minden egyes tagállamnak mindössze egy kapcsolatot kell létrehoznia és fenntartania a nemzeti rendszer és e központi platform között. Egy „valódi" központi platform hiányában azonban minden egyes tagállamnak minden más tagállam nemzeti rendszerével kapcsolatot kell létrehoznia, tesztelnie és fenntartania (például az EUCARIS prümi szolgáltatása jelenleg majdnem 756 kapcsolatot számlál). Egy tisztán megosztott rendszernek megoldást kell találnia a kihívásra, amit a kapcsolatok megsokszorozódása jelent, ami az irányítás, ellenőrzés és audit szempontjából növelheti a problémákat. Mindazonáltal léteznek technológiai megoldások a kihívásra, amit nagyszámú lehetséges kapcsolat kezelése jelent. Ugyanakkor az, hogy egy központi útvonalválasztó rendszerben a központi alkotóelem az egész rendszer egyetlen hibapontjává válhat, megérdemli az alapos megfontolást.

[25] A központi komponensnek vannak alternatívái. Például az Európai Hálózatfinanszírozási Eszköz eDelivery Service Metadata Publisher (SMP) valamely üzenetküldő infrastruktúra résztvevői számára lehetővé teszi egymás (jogi, szervezési és technikai) képességeinek dinamikus felfedezését. E megosztott architektúra miatt minden egyes résztvevőnek egyedi azonosítója van. Egy Service Metadata Locator (SML) elnevezésű központi alkotóelem ezeket az azonosítókat használja fel URL-ek létrehozására, amelyek feloldáskor az eDelivery hozzáférési pontok felé irányítják a résztvevőre vonatkozó információkat.

4.3. Adatcsere-protokoll

A BRIS és az e-CODEX az Európai Hálózatfinanszírozási Eszköz eDelivery megoldását használja, míg az IRI 2.0 mind az Európai Hálózatfinanszírozási Eszköz eDelivery megoldását, mind a SOAP-alapú[26] kommunikációt használni fogja. Az EUCARIS prümi szolgáltatás és az EBOCS SOAP-alapú interfészt használ. Az LRI RESTful webszolgáltatásokat alkalmaz[27].

Az Európai Hálózatfinanszírozási Eszköz eDelivery alkotóeleme segíti a felhasználókat az elektronikus adatok egymás közt történő biztonságos és megbízható cseréjében. Az Európai Hálózatfinanszírozási Eszköz eDelivery megoldása a „4 sarkos modellnek" elnevezett megosztott modellen alapszik, ahol a felhasználók háttérrendszerei nem közvetlenül egymás között, hanem hozzáférési pontokon keresztül cserélnek adatokat. Ezek a hozzáférési pontok ugyanazon műszaki előírásoknak felelnek meg, és így képesek egymással kommunikálni. Az eDelivery másik előnye, hogy gondoskodik a különböző hozzáférési pontok között cserélt adatok biztonságáról, anélkül, hogy egyedi fejlesztésre lenne szükség. Következésképpen az Európai Hálózatfinanszírozási Eszköz eDelivery megoldását alkalmazó felhasználók könnyen és biztonságosan cserélhetnek adatokat még akkor is, ha az informatikai rendszereik fejlesztése egymástól függetlenül történt. E helyett a – több háttérrendszer közvetítéséhez nagyon hasznos – eDelivery modell különböző funkcióit lehet központosítani. A tagállamoknak (illetve adott esetben a Bizottságnak egy központi útválasztó komponens esetében) egy eDelivery átjárót kell telepíteniük a saját szintjükön, amennyiben ezt a technológiai megoldást használják. A más szolgáltatásokhoz fejlesztett meglévő átjáróikat újból felhasználhatják (ami a megoldás költséghatékonyságához hozzájárul). Létezik egy, az Európai Bizottság Informatikai Főigazgatósága által fejlesztett kompatibilis szoftver megoldás, amely egy európai uniós nyilvános licenc alatt ingyenesen elérhető. Általában azonban némi testreszabást és fejlesztést igényel. Az eDelivery modellre az aszinkron kommunikáció jellemző, ami a teljesítményben bizonyos késés előidézésével jár (jellemzően 3-10 másodperc). Létezik egy általános uniós szakpolitika az Európai Hálózatfinanszírozási Eszköz alkotóelemeit illetően, amely célja a különböző uniós szakpolitikai területeken kidolgozott változatos rendszerek konvergenciája.

A – valamely biztonságos rétegen keresztüli kommunikációt lehetővé tevő – szinkron SOAP használatakor, a legjobb teljesítmény céljából a leggyakrabban egyszerűbb architektúra kerül kiválasztásra. A RESTful architektúra stílus a SOAP-hoz képest újabb megoldást képvisel, és kialakulóban van egy tendencia, miszerint a SOAP helyét a REST technológia foglalja el. Mind az eDelivery alapú, mind a SOAP vagy REST alapú megközelítésnél a bizalom rendszerint digitális hitelesítésen alapszik, de különböző ellenőrzéseket is lefolytatnak.

Ami a központi mechanizmusok jövőbeli összekapcsolását illeti, megjegyezzük, hogy a decentralizált nemzeti adatbázisok közötti kétoldalú adatcsere esetében az Európai Hálózatfinanszírozási Eszközhöz eDelivery használatos, miközben azokban a rendszerekben,

[26] Egyszerű Objektumelérési Protokoll.

[27] A Representational State Transfer (reprezentáción alapuló állapotátvitel) egy szoftverarchitektúra-stílus, amely a webszolgáltatások létrehozásánál használandó korlátozások körét határozza meg.

ahol a kommunikáció kizárólag a nemzeti adatbázis és a központi platform között történik, a SOAP alapú interfész (vagy a RESTful) elegendő.

4.4. Munka egy többnyelvű környezetben és szemantikus interoperabilitás

Minden értékelt rendszer többnyelvű környezetben működik, kivéve az EBOCS, amely jelenleg három nyelven működik, de a tervek szerint hosszú távon valamennyi nyelven működni fog. A BRIT esetében az átirat uniós szinten, míg az IRI, az LRI és az EUCARIS esetében nemzeti szinten történik. A szemantikus interoperabilitásra tekintettel (terminológiai szótárak), a központi mechanizmusok jövőbeli összekapcsolása nem igényel speciális szókincset, mivel az információk minimális köre nem nemzeti fogalmakból, hanem olyan személyes adatokból áll, mint a név, egyedi azonosítószám (például nemzeti személyazonosító számok) és az IBAN-szám. Lényeges az összes nemzeti rendszerre kiterjedő közös értelmezés, különösen mivel a nemzeti központi mechanizmusok nem szolgálnak információkkal az uniós és harmadik országbeli szervezetekről. Ebben az összefüggésben a Schengeni Információs Rendszer átírási szabályai hasznos példaként szolgálhatnak.

Az európai interoperabilitási keret szerint a szemantikai szempontok az adatelemek jelentésére és a köztük fennálló kapcsolatokra utalnak. Magukban foglalják szójegyzékek és az adatcserék leírására szolgáló sémák kidolgozását, valamint biztosítják, hogy az adatelemeket minden kommunikáló fél ugyanúgy érti.

A banki nyilvántartások összekapcsolására szolgáló rendszernek különböző adatbázisok között kell majd adatokat cserélnie, ahol minden egyes adatbázisnak saját adatmodellje és szemantikai szabványai vannak. Közös szemantikai szabványokat kell majd létrehozni, vagy natívan a rendszerekben, vagy a tagállamok különböző szabványai között létrehozott leképezési szintként. Bármilyen új szemantikai szabvány létrehozása előtt azonban meg kell vizsgálni a már meglévő szabványok újbóli felhasználásának lehetőségét.

Az ISA2 programban létrehozott alapszótárak (többek között a következők: Business – vállalkozásadatok, Location – helyadatok, Person – személyi adatok) olyan egyszerűsíthető, újra felhasználható és kiterjeszthető adatmodellek, amelyek ebből a célból alkalmazhatóak. Az olyan alapnyilvántartások, mint a BRIS összekapcsolására szolgáló eltérő megoldások már néhány szabványt (például az üzleti vállalkozások alapszótárt) újból használnak fel.

5. A következő lépések

Ez a jelentés számos olyan elemet határoz meg, amelyet a bankszámla-nyilvántartások és adat-visszanyerési rendszerek lehetséges összekapcsolása során érdemes megvizsgálni, továbbá szemlélteti, hogy azon központi mechanizmusok összekapcsolása technikailag kivitelezhető. Egy ilyen rendszer lehet egy uniós szintű közös platformmal rendelkező decentralizált rendszer. Fel lehetne használni az Európai Bizottság által, a különböző elemzett modellekkel összefüggésben már kifejlesztett technológiákat.

Az elmúlt évek során különböző rendszerek követték a közös alkotóelemek újbóli felhasználásának irányvonalát. Ezen alkotóelemek lényegében jól ismert szabvány csomagok és műszaki leírások, amelyeket olyan visszatérő kihívásokra lehet alkalmazni, mint például az információk biztonságos cseréje. A tagállamok az e-kormányzatról szóló tallinni nyilatkozatban elkötelezték magukat a Bizottság jelenlegi digitális szakpolitikája mellett, amely támogat egy ezen alkotóelemek következetes igénybe vételével járó megközelítést[28]. A nemzeti központi automatizált mechanizmusok jövőbeli összekapcsolása a rendszer létrehozásának felgyorsítása, valamint a vonatkozó uniós rendeletekkel, mint például az eIDAS rendelettel való összhang céljából, elősegíthetné ugyanazon alkotóelemek felhasználását.

Mivel a központi mechanizmusoknak az EU egészét magában foglaló jövőbeli összekapcsolása felgyorsítaná a pénzügyi információkhoz való hozzáférést és elősegítené az illetékes hatóságok közötti határokon átnyúló együttműködést, a Bizottság további egyeztetéseket szándékozik folytatni az érintett érdekelt felekkel, kormányzatokkal, valamint pénzügyi információs egységekkel, bűnüldözési hatóságokkal és vagyon-visszaszerzési hivatalokkal, mint egy lehetséges összekapcsolt rendszer potenciális „végfelhasználóival”.

[28] Az Európai Unió valamennyi tagállama és az EFTA országok 2017. október 6-án Tallinnban aláírták az „eKormányzatról szóló Nyilatkozatot”. A Nyilatkozat szövege elérhető az alábbi linken: http://ec.europa.eu/newsroom/document.cfm?doc_id=47559